

Prædiken til 5. søndag efter Trinitatis

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 752 Morgenstund har guld i mund, 244 Hvor lifligt er det dog at gå, 54 Hvad mener I om Kristus

—

332 På Jerusalem det ny, 69 Du fødtes på jord
726 Gak ud, min sjæl, betragt med flid

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.« Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn.« Og Jesus sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene. Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.« Da forbød han strengt sine disciple at sige til nogen, at han var Kristus. Fra da af begyndte Jesus at lade

sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag. Da tog Peter ham til side og begyndte at gå i rette med ham og sagde: »Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!« Men Jesus vendte sig om og sagde til Peter: »Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil.« Da sagde Jesus til sine disciple: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv?«

Matthæusevangeliet 16,13-26

I dag har vi evangeliet med Peters bekendelse, og med Jesu forudsigelse af sin lidelse, død og opstandelse. – og så er der et 3. led i teksten, der hvor Peter misforstår alting.

Hvem Jesus er hænger sammen med Jesu lidelse, død og opstandelse. Hvem er Jesus? Skulle vi svare på det, så kan vi aldrig komme udenom døden og opstandelsen.

Hvad vi stiller op med den erkendelse, den bekendelse, det er hvad vores efterfølgelse og vandring med Jesus går ud på.

Som sagt er der 3 led i teksten.

Det første led er: Bekendelse – ”Du er Kristus, den levende Guds søn”. Den bekendelse er et ikke resultat af noget Peter selv har tænkt sig frem til, det er noget Gud selv åbenbaret for Peter.

Peter fremstilles ikke altid lige vis. Han fremstilles ivrig – og ivrighed er godt, men det kan også blive overilet. – Og i tekstens 2. led, der vises vi at det ikke er Peters eget reflekterede klarsyn, der har fået ham til at bekende, at Jesus er Kristus Guds søn. Her falder Peter og bliver fristeren. Fristeren, der stadig håber på, at Jesus vil overleve at komme til Jerusalem og undgå korsdøden. Peter har ikke indset, at *hvem* Kristus er, hænger sammen med korsdød og opstandelse. Og det på trods af den smukke bekendelse, som Gud lige har lagt ham i munden.

I tekstens 3. led, tales der om efterfølgelse. Bekendelsen giver kun mening, hvis efterfølgelse er en konsekvens af bekendelsen. - Efterfølgelse er det allersværeste der findes, men bekendelsens konsekvens er efterfølgelse. Vi må ikke udsige ord uden at det opfølges af handling. Ellers er det bare ord.

Vi skal ikke efterabe Kristus. Det fører til skaberi. Vi kan ikke frelse os selv. Kristi efterfølgelse er noget helt andet, det er hjertes tro. Det handler om at blive et sandere menneske. Det handler om at se og tro at mennesket Jesus Kristus, også er Guds søn.

-

I dåben bliver vi medlemmer af kirken, ved at der siges ja til tro på ledende i trosbekendelsen – efterfulgt af dåb med vand og Ordene ”Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.” Der er en bekendende indgang til kirken, der er et sakramente med vand og ord.

Der debatteres en gang imellem om hvorvidt man kan melde sig ind i kirken uden dåb... Kunne man tænke sig et medlemskab af kirken uden dåb? Der har været nogle tilfælde, hvor folk ved et uheld var registreret som medlemmer – og betalte kirkeskat i

årevis – uden at være døbt. Det har desværre givet anledning til det rygte, at man ifølge Folkekirkenes egne bestemmelser kan være udøbt 'støttemedlem', men det er en skrøne. Der er lige nu kun en måde at blive medlem af Den Danske Folkekirke, og det er gennem dåb, hvor man siger "ja" til at døbes på troen, som den bekendendes i trosbekendelsen.

I Sverige har de en kategori det hedder "afventer dåb". En kategori af medlemmer vi ikke har i folkekirken. Mange svenskere vil gerne støtte kirken og føler sig hjemme der, men synes det er et stort skridt at blive døbt, og kan altså i Sverige stå i kategorien "afventer dåb".

I Danmark har vi haft diskussion om 'dobbelt medlemskab', altså om fx migranter bør kunne tilslutte sig Folkekirken uden at skulle udtræde af deres oprindelige kirke. Det er især praktisk ved kirkelige handlinger, hvor den oprindelige kirke ikke er repræsenteret i Danmark eller kan yde den service.

Vi har også haft en enkel præst, der døbte uden at melde folk ind i Folkekirken, men den går ikke. Man døber til medlemskab, sådan er det.

Det er et svært emne at diskutere vores bekendelsesgrundlag og vores indgang i kirken. Man kan hurtigt blive beskyldt for kætteri. Vi tror selvfølgelig at vores kirke er den rigtige kirke, - ellers ville vi jo nok tilhøre en anden kirke -, men vi anerkender samtidig at folk, der er døbt i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn i en anden kirke end den evangeliske Lutherske kan blive medlemmer af vores kirke uden at skulle gendøbes. Vi anerkender bekendelsen i de andre kristnes kirkers dåb. Det gør vi, for når alt kommer til alt, så er troen på den treenige Gud, det der samler kristne over hele jorden, uanset hvad vi kalder vores kirkesamfund.

Som det er nu, så er der kun medlemskab af Den Danske Folkekirke gennem dåb. Man kan ikke være udøbt støttemedlem.

Når vi døber spørger vi ”tror du?” ... og der svares ja til troen på de forskellige led i trosbekendelsens led.

Men når vi så er døbt, så har vi den svære del tilbage. ... For bekendelsen, den får vi lagt i munden, næsten som Peter får bekendelsen lagt i munden. Vi har barnedåb i Den Danske Folkekirke, og her bekender en ”Fadder” på barnets vegne. Men det tæller, som om barnet selv har sagt ja og selv har bekendt.

Dagens evangelium, hvor Peter bekender sin tro, og vi får at vide, at det er ord, der er blevet ham åbenbaret, det er en sten på vægten i forhold til vores praksis med at holde barnedåb før barnet kan bekende sin tro, men får sit ”ja” lagt i munden af en Fadder.

Efter ord, så kommer handling. Så kommer ”Efterfølgelsen”. Ordene der er blevet sagt ved dåben må ikke stå uden handling. Og her kan vi hente hjælp fra dåbsbefalingen ”Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.”

Der hvor vi er nu, er der hvor Peter var efter sin bekendelse... i gang med efterfølgelse. Vi har lagt grundstenen til troen i dåben med bekendelsen. Og nu er vi en menighed af levende stene, som bygger på den klippe, som bekendelsen er.

Der er sten nok i vores liv. Grundsten, snublesten og til sidst en gravsten. Men under hele vores eksistens står Kristus som vores klippe. Kristus er urokkelig... men vi er ikke urokkelige. Og det er

godt, for vi skal bevæges af de mennesker vi møder. Livet er det, der leves i stenedes sprækker. Vi kan ikke kun leve livet hårdt, vi må være bløde, formelige og medgørlige.

Vi må give plads til at noget og nogen kan trænge ind i vore hjerter. Og så må vi finde mod til at kaste os ud i efterfølgelse. Og de forsøg vi har ud i efterfølgelse, behøver ikke alle at være lige heldige.

Peter blev ikke kasseret med sine løgne og svigt, selv om Jesus kalder ham "Satan" i dagens evangelium. Det er en trøst, for så tør vi også nærme os Kristus og komme med bud på hvem Kristus er og hvad efterfølgelse betyder. Vi kan ramme forbi, men vi kasseres ikke.

Jesus er stadig klippen under dit og mit liv, også når vi ikke fatter hvad det betyder og rammer helt ved siden af skiven.

Vi må prøve. Hvad betyder det for mig, at jeg også gerne bekender, at Jesus er Kristus Guds søn, hvad så nu?

Stil dig spørgsmålet og kast dig ud i at udleve svaret. Kast dig ud i efterfølgelsen. Du bliver ikke kasseret for at forsøge at gøre det rigtige. Og lad os ikke være bange for at diskutere dåb, bekendelse og andre vigtige emner, kun sådan får vi en større forståelse. Der er meget få ting, som er mejslet i sten. ... At "Jesus er Kristus, den levende Guds søn", er dog den hovedhjørneste, vi ikke skal røkke på, men kan arbejde vores liv og vores tro ud fra.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen